Vrijdag, 21 Mei 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 3907

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Eiland Bonaire:
M. L. BOOI Breedestraat, Kralendijk.

Nippons Yamamoto gedood.

Nieuwe Opperbevelhebber van de vloot: Admiraal Koga.

Japans vliegveld op Attu veroverd.

Roosevelt vraag nog 72 milliard dollar voor het leger

ISOROKU YAMAMOTO †.

Radio-Tokio maakte bekend, dat Admiraal Isoroku Yamamoto, Opperbevelhebber van de gecombineerde Japanse vloot, de vorige maand in de strijd werd gedood. Een Japanse uitzending, bestemd voor het binnenland en opgevangen door de Federal Communications Commission, zeide, dat Yamamoto zijn dood vond aan boord van een oorlogsvliegtuig, „terwijl hij de leiding gaf aan de algemene strategie aan de frontlinie leidde". Er werden evenwel geen bizonderheden verstrekt.

Yamamoto was Japans meest vooraanstaande voorstander van de gecombineerde vloot- en luchtmacht en stond bekend als een der beste vlootstrategen van het Japanse Keizerrijk.

Het communiqué van het Keizerlijke Hoofdkwartier deelde mede, dat hij is opgevolgd door Admiraal Minechi Koga. Volgens de laatste berichten zou Koga dienen als Commandant van de vlootbasis Yokosuka, waartoe hij het vorig jaar benoemd werd. Vroeger was hij opperbevelhebber van de Japanse vloot in de Chinese wateren. Een jaar geleden werd hij tot de volle rang van Admiraal bevorderd.

Volgens een uitzending van het Domei-nieuwsagentschap op 17 December 1941 — 10 dagen na de aanval op Pearl Harbor — had Yamamoto haast een jaar vóór de aanval op Pearl Harbor aan een vriend geschreven: „Ik zie uit naar het tijdstip waarop ik de vredesvoorwaarden aan de Verenigde Staten zal stellen in het Witte Huis te Washington."

Yamamoto was 59 jaar oud. Vroeger was hij Minister van Marine-zaken en Hoofd van de Generale Staf voor de marine-luchtmacht. Als zegsman voor Tokio brak hij de vlootconferentie te Londen in 1934 op, hij vernietigde de vlootbeperkingen, die aan Japan gesteld waren en maakte een einde aan de periode, waarbij de Stille Oceaan twee decennia van vrede had. Hiervoor werd hij bevorderd tot de rang van Vice-Admiraal.

De luisterdienst van de Federal Communications Commission, welke de uitzending van Tokio opving, zeide, dat de omroeper scheen te zijn overstelpt door het nieuws. Zijn stem stokte van emotie nadat hij het communiqué had voorgelezen, waarin melding werd gemaakt van Yamamoto's dood.

Isiroku Yamamoto graduëerde van de Japanse Vloot-academie in 1904. Hij vocht in de Russisch-Japanse oorlog als vaandrig en verloor twee vingers van zijn linkerhand, terwijl hij diende aan boord van Admiraal Togo's vlaggeschip in de slag van Tsusjima.

In Washington diende hij als Japans marine-attaché in 1925.

Yamamoto, wiens naam betekent „bergvoet", ontving de persoonlijke gelukwensen van Keizer Hirohito voor het leiden van de Japanse vloot in de Philippijnse campagne in de huidige oorlog. Hij kreeg ook een onderscheiding voor het tot zinken brengen van het Britse slagschip „Prince of Wales" en de slagkruiser „Repulse" in de Maleise campagne. Zijn populariteit taande na de Japanse tegenslagen in de Koraalzee en bij Midway.

Een communiqué, welke later in het Engels werd uitgezonden en gericht was naar Noord- en Zuid-Amerika, verschilde weinig van het verhaal voor het Japanse volk. Het werd gevolgd door een lange biographische schets in het Engels.

Men zeide, dat Koga 58 jaar oud is, graduëerde van de Vloot-academie in 1906 en verschillende posten bekleedde, waaronder marine-attaché van de Japanse Ambassade te Parijs in 1926.

Een Engelse uitzending, die door de Associated Press werd opgevangen, bracht grote hulde aan Yamamoto als een „schitterend strateeg, wiens bijdragen hebben geleid tot de hechte consolidering van Japans positie, waardoor de uiteindelijke overwinning wordt verzekerd. Zijn roerende geschiedgeest leeft voort in de Keizerlijke Japanse Vloot en zal de officieren en mannen van de Japanse vlootstrijdkrachten blijven inspireren."

Men zeide, dat hij diende als Hoofdleraar van de marine- en luchtvaartschool te Kasumagirura en Kapitein van het vliegdekschip „Akagi". Hij was hoofd van de Technische Afdeling van het Hoofdkwartier van de luchtvaart, commandant van het lucht-gevechtscorps. In het cabinet van Hirota in 1936 werd hij Vice-Minister van Marine. Deze positie behield hij in de cabinetten van Hayasji, Konoye en Hiranuma. Hij trad af toen Premier Hiranuma de post verliet in Augustus 1939 (New York, (AP) 21.5).

HITLERS „ATLANTISCHE WAL".

Edwin Shanke seint uit Stockholm: Nu de invasie dreigt hebben Hitler en zijn militaire raadgevers hun toevlucht gezocht tot een soort Maginotlinie, welke zij eens bespotten en gedeeltelijk verantwoordelijk hielden voor de val van Frankrijk.

De Atlantische Wal, die zich van het Noorden van Noorwegen tot het Zuiden van Frankrijk uitstrekt, werd door Duitse verslaggevers beschreven als „de grootste verdedigingsmuur van alle tijden", superieur in kracht en diepte aan de Westwal, welke Hitler bouwde tegenover de Maginot-linie.

Hitler staat in vrijwel voortdurend contact met Albert Speer den nazieminister van munitie, over de voortgang van de bouw, die reeds drie jaren gaande is. Zo snel de verdedigingswerken verschijnen nemen de nazietroepen hierin post. Zij zijn voortdurend waakzaam en in oefening.

De foto's, die voor propagandadoeleinden geregeld door de Duitsers worden gepubliceerd overtuigen de Duitsers van de onneembaarheid der Europese Vesting. In hoofdzaak tonen zij dezelfde karaktertrekken als de Westwal.

Zweedse correspondenten in Berlijn zeiden onlangs, dat de Duitsers toegaven, dat de Britten op de hoogte zijn van de Westelijke verdedigingsmaatregelen door luchtverkenningen en door spionnage van arbeiders in het bizonder buitenlanders, die bij duizenden worden gebruikt. De Duitsers beweren, dat Hitler voordeel getrokken heeft uit de zwakheid van de Maginot-linie in zijn plannen voor een buigzame Westwal en de verbindingen heeft ingevoerd, die de Russen hem in het Oosten geleerd hebben.

Een Duitse verslaggever zeide: „De ondervindingen, die in het Oosten werden opgedaan in straat- en huisgevechten, zijn benut. Een vijand, die in de verdedigingswerken is doorgedrongen, moet vechten voor elk huis, elke straat, elk object".

De laatste foto's schijnen dat te bevestigen. De Duitsers hebben bijvoorbeeld alle openingen afgesloten op de eerste en tweede étages van de huizen en winkels in de steden aan de ontruimde invasie-kust. Daardoor wordt den indringers de kans ontnomen bescherming te zoeken in deuropeningen en binnenkamers, terwijl de Duitsers deze ten eigen gebruike hebben omgezet in kleine forten. Bovendien loopt een net van prikkeldraad over alle straten en promenades.

De Duitse oorlogscorrespondent zeide: „Opeenvolgend strekken de velden van geschutsstellingen met snel vurende kanonnen, lichte en zware machinegeweren, granaat- en vlammenwerpers alsook mijnenvelden zich langs het gehele Atlantische Front uit.

Daarachter bevinden zich batterijen van het leger en ertussen op zorgvuldig afgemeten afstanden bevinden zich de zware kustbatterijen. Alle wapens zijn beproefd in zekere mate. Achter dit vooruitgeschoven defensie - systeem wachten de pantsertroepen en ervaren voetknechten om den vijand weer terug te smijten mocht hij er toch in slagen om door te dringen".

Er zijn niettemin tekenen, dat de Duitsers erover twijfelen of de Atlantische Wal in staat is de storm van Geallieerde troepen te weerstaan, niettegenstaande hun blufferijen. Een militaire deskundige die in de „Brusseler Zeitung", schreef, waarschuwde den Belgen, dat, zo de Geallieerden erin slagen door de Atlantische verdedigingswerken door te breken en de Duitsers zich naar de Westwal terugtrekken, zulk een algemeen vernieling en ramp voor de bevolking er het gevolg van zal zijn, dat het voor hen weinig verschil zal uitmaken of de Belgen pro-Geallieerd of pro-Duits zijn.

Troepen, die maanden doorbrachten in 1939 en 1940 om zich gewoon te maken aan een strijd in een voorbereide versterkte linie, bemannen thans de Atlantische defensies. Overal langs het Atlantische gebied liggen Duitse vlootbases, die de Duitsers kenmerken als de meest hevig verdedigde sleutelpunten in de Atlantische Wal. Zij worden in zee beschermd door mijnen, netten en patrouille-vaartuigen, in de lucht door een hevige concentratie van afweervuur en jagers en in de rug door de verdedigingswerken op het land, hoewel een verslaggever zeide, dat geen aanval in de rug verwacht wordt.

Een zwakheid van de Maginot-linie was, dat zij van achteren niet voldoende beschut was. De Duitsers maakten bekend, hoe zij dit vermeden hebben in de Atlantische Wal: door het geschut in alle richtingen te kunnen keren en door een elastische verdediging te maken inplaats van een rij van sterktepunten.

Uit de Duitse beschrijvingen blijkt, dat de grootste verdediging buiten de steden ligt, gegroept langs baaien en havens van de grootste tot de kleinste en langs elke kuststrook, die trefbaar schijnt. De Duitsers zeggen, dat zij een nieuw soort anti-tank-verdediging ontworpen hebben, versterkt met gewapend beton. Deze liggen langs de vlakke kuststroken, die geschikt zouden zijn om tanks aan land te zetten.

De anti-tank-verdedigingen zijn gemaakt van pyramiden, bestaande uit staal en gewapend beton, van verschillende hoogten. Eerst werden zij gebruikt in de Westwal en thans zijn zij ook langs de stranden gelegd. Grote schilden van gewapend beton zijn gevestigd rond de geschuts-batterijen om deze te beschermen tegen de luchtdruk bij ontploffingen. Tunnels, die in de klippen geboord zijn, staan de grote kanonnen op spoorrails toe terug te rollen onder dekking (Stockholm, (AP) 20.5).

STIMSON OVER DE STRIJD OP ATTU.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson zeide op een persconferentie, dat de troepen van het leger op Attu bevredigend vordering maken onder moeilijke omstandigheden en reeds de gedeeltelijk voltooide luchtbasis in bezit hebben, welke de Japanners aanlegden in het gebied van de Holtz-baai.

Generaal-Majoor Eugene Landrum, een veteraan van vroegere krijgsverrichting-commando's in de Aleoeten, leidt de troepen op Attu. De expeditie werd enige tijd geleden beraamd en de soldaten werden speciaal geoefend voor de taak. Zij gingen naar Attu onder een krachtig escorte en onder dekking van de dichte mist om de Japanners volkomen te verrassen.

Onder dekking van een vlootbombardement maakte een kleine groep verkenners van het leger een eerste landing nabij de Westelijke arm van de Holtz-baai en kort daarop volgde een nieuwe golf van troepen in hetzelfde gebied. Een andere landing werd uitgevoerd aan de tegenovergestelde zijde van het eiland bij de Massacre-baai.

Stimson zeide, dat er weinig weerstand was van den verrasten vijand in de eerste phase van de onderneming op Attu en dat de troepen weinig moeite hadden krachtige bruggehoofden te vestigen, die zij later konden houden tegen Japanse tegenaanvallen. Hoewel de mist, die de landingen verborgen hield, de daaropvolgende verrichtingen hinderde, de steun van vliegtuigen haast onmogelijk maakte en het uitzoeken van de doelen voor de vlootkanonnen en het geschut uiterst moeilijk, drongen de soldaten de Japanners langzaam het land in. De vijandelijke weerstand versterkte langs de hoge keten, die midden over het eiland loopt en men stiet op talrijke machinegeweernesten.

De strijdkrachten uit de Holtz-baai trokken langzaam voort door de mist tot zij alle hoge grond veroverd hadden, welke uitzicht gaf op de baai. De strijdkrachten in het Zuidelijk deel van het eiland werden opgehouden door een hevige concentratie van Japans machinegeweervuur in de pas van de hoge middelste keten.

Deze pas werd echter schoon geruimd en patrouilles van de Zuidelijke strijdmacht maakten contact met de troepen uit het gebied van de Holtz-baai. De twee strijdmachten zijn aldus samengekomen en vallen het Japanse garnizoen aan, dat zich grotendeels samengetrokken heeft nabij de Chichagof-haven aan het Oostelijk einde van het eiland.

Niettegenstaande de moeilijkheden, die zij ondervonden, het uiterste koude weer inbegrepen, zijn de Noordamerikaanse verliezen betrekkelijk licht geweest. De troepen veroverden grote hoeveelheden vijandelijk materiaal en voorraden, waaronder een gehele luchtdoel-batterij met een volledige voorraad ammunitie. De batterij wordt thans gebruikt om het vuur horizontaal op den vijand te richten (Washington, (AP) 20.5).

Het nieuws van vandaag.

Gevechtsbommenwerpers van de Royal Airforce drongen in de afgelopen nacht zo ver als Essen en Bremen in Duitsland door, terwijl andere in het heldere maanlicht over de bezette landen in West-Europa zwermden. Spoortreinen, vliegvelden, fabrieken, kanalen enz., werden beschoten en gebombardeerd. Snelle Mosquito - bommenwerpers vlogen voor de derde achtereenvolgende nacht naar Berlijn om er bommen te werpen.

In Italië, Sardinië en Sicilië moesten vooral de vijandelijke vliegvelden er weer van lusten. Talrijke vijandelijke vliegtuigen werden op de grond vernield, zodat de reeds verzwakte luchtmacht van de as in Zuid-Europa nog meer gedund werd. Niettegenstaande wisten de Italianen toch een luchtaanval te doen op Bizerte, de Franse vlootbasis in Tunis waar zij zelf zo dikwijls bestookt werden door de Geallieerden.

Anthony Eden, Engelands Minister van Buitenlandse Zaken, beloofde in een toespraak, dat Duitsland en Italië zullen worden gebombardeerd, dag en nacht, uur op uur, tot het einde van de oorlog.

Overal nemen de bombardementen toe, zelfs in het Verre Oosten, waar de Noordamerikanen gisteren een record behaalden met het werpen van 125 ton aan bommen op Japanse doelen in Birma. Op Attu zijn de resten van de Japanners ook door legervliegtuigen bestookt (blz. 1).

De vijand is hier reeds het einde nabij een week nadat de Noordamerikaanse troepen de landing uitvoerden. Het half voltooide landingsterrein van de Japanners is reeds veroverd en Radio-Vichy beweerde hedenmorgen, dat de Japanners begonnen zijn het eiland te ontruimen.

Admiraal Isoroku Yamamoto, Opperbevelhebber van de Japanse vloot, is blijkens een radio-bericht uit Tokio gedood toen het vliegtuig, waarmede hij op inspectie-tocht was, werd neergeschoten. Yamamoto is de man, die de aanval op Pearl Harbor beraamde en alzo heeft en onbekende Noordamerikaanse vlieger deze verraderlijke overval gewroken (blz. 1).

Opvolger van Yamamoto is Admiraal Minechi Koga, vroeger Bevelhebber van de Japanse vloot in de Chinese wateren.

Generaal Henri Honoré Giraud heeft een nieuw voorstel gedaan aan De Gaulle in een poging tot een regeling te komen voor het verenigen van de Fransen, die tegen de as strijden. Het is niet bekend of De Gaulle dit voorstel aanvaard heeft (blz. 3).

Nieuwe bestoking Italiaanse vliegvelden.

Berlijn voor derde achtereenvolgende nacht aangevallen.

As bombardeert nu Bizerte.

AANVALLEN OP HET VASTELAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Gisteravond kort voor donker bombardeerden Mosquito's op offensieve patrouillevluchten de rangeerterreinen te Terniger. Na donker legden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando mijnen in de vijandelijke wateren. Mosquito's wierpen wederom bommen op Berlijn. Andere toestellen van het Gevechtscommando vielen de spoorwegen en vervoermiddelen in Frankrijk en Noordwestelijk Duitsland aan. Een vliegtuig van het Gevechtscommando wordt vermist. Beaufighters vernielden gisteren een vijandelijk vliegtuig boven de Golf van Biscaye" (Londen, (AP) 21.5).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In de nacht van 19 op 20 Mei vielen Wellington bommenwerpers vijandelijke vliegvelden op Sardinië aan. Deze aanvallen werden gisteren voortgezet door B-25 Mitchells en B-26 Marauders met een escorte van P-38 Lightnings. Vliegende Forten bombardeerden het vliegveld van Grosseto in Italië. Bij alle doelen werden branden gesticht. Voltreffers werden geplaatst op gebouwen en tussen grote aantallen vliegtuigen op de grond, waarvan vele vernield werden. Tijdens deze aanvallen werden 14 vijandelijke gevechtsvliegtuigen in luchtgevechten vernield. Een formatie van M-33 transportvliegtuigen werd ontmoet en alle werden neergeschoten. P-38 Lightnings en P-40 Warhawks vielen de havenbedrijven te Pantelleria, de verbindingswegen op Sardinië en het vliegveld te Milos aan, waar vliegtuigen op de grond werden getroffen en de hangar in brand werd gezet. Een vijandelijk vliegtuig werd tijdens deze aanvallen in luchtgevechten vernield. 1 Onzer vliegtuigen wordt vermist. Al deze ondernemingen werden geleid door de strategische luchtmacht" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 21.5).

WAT DUITSLAND NOG TE WACHTEN STAAT.

„Mussolini zal niet vergeten worden."

De vastbeslotenheid om de as uit de lucht te teisteren, werd geuit door Anthony Eden in een toespraak tot een bijeenkomst van de Conservatieve Partij. In opvolging van de suggesties van Churchill gisteren in het Noordamerikaanse Congres gedaan, zeide Eden, dat de as niet slechts de klok rond, doch ook de kaart rond zal worden gebombardeerd.

Hij deelde mede, dat het Bommenwerpercommando nog steeds aan kracht toeneemt en wees tevens op het toenemend effect van de Noordamerikaanse dag-bombardementen. „Het zou tijdverspelling voor ons zijn om erover te twisten wat beter is, bombardementen 's nachts of overdag", aldus Eden. **„Wij weten wat het beste is voor Duitsland: bombardementen dag en nacht, onophoudelijk, voortdurend, uur op uur tot de oorlog gewonnen is. Dat is het programma, dat wij voor Duitsland klaar hebben. En Mussolini zal evenmin vergeten worden."**

Een luchtvaart-enthousiast, wiens naam niet mag worden genoemd, zeide zonder bevoegdheid: „Zowel Duitsland als Italië zouden in 1943 uit de oorlog kunnen worden gebombardeerd. Vijftig aanvallen per maand gedurende twee maanden, waarbij elke keer 2000 ton aan bommen op den vijand geworpen wordt, zouden het kunstje kunnen doen. Dit wil zeggen, dat wij, hetgeen wij thans doen, met viermaal moeten vermeerderen. Met onze grote vliegtuigproductie kunnen aanvallen op deze schaal tegen het eind van het jaar worden gedaan."

In tegenstelling tot deze mening zeide een andere zegsman, dat er te veel onstandigheden bij betrokken zijn. „Een groot vraagstuk is het menselijk element. Er is geen maatstok waarmede men het menselijke uithoudingsvermogen kan meten. De Duitse psychologie kennende, betwijfel ik het of je de nazies tot een overgave zou kunnen bombarderen. De Italiaanse psychologie kennende, geloof ik, dat het bij hen zou lukken."

Een andere commentator herinnerde aan de verklaring van Luchtmaarschalk Sir Arthur Travers Harris, een jaar geleden afgelegd, dat dertig opeenvolgende aanvallen van duizend bommenwerpers elk Duitsland zouden verpletteren. Hij wees erop, dat Groot-Brittannië en de Verenigde Staten van Noord-Amerika nog niet in staat zijn dit te doen.

„Maar zelfs Goebbels ontkent niet, dat wij een ontzaggelijke schade hebben toegebracht aan de Duitse industrie met het breken van de grote dammen in Duitsland. Wij moeten dit nog vele malen doen. Groot Brittannië en de Verenigde Staten zouden alle hulp nodig hebben, die de Russische luchtmacht kan geven alvorens wij ervan kunnen spreken de as uit de lucht te slaan.

Nadat wij de Duitse industrie met de grond gelijk gemaakt hebben, zullen er nog millioenen zijn, die er niet door aangetast zouden zijn; Duitsers die nog zullen vechten."

Een zegsman, die wees op de instorting van de as in Noord-Afrika onder de verschrikkelijke bestoking, merkte op, dat het de troepen waren, die moesten verslagen worden teneinde as uit dat krijgsgebied te verdrijven. Dat schijnt voor mij van even grote waarheid te zijn op het Europese vasteland. Wij moeten trachten enkele luchtbases te krijgen op het vasteland en dan kunnen wij zien wat er gebeurt" (Londen, (AP) 20.5).

GROTE VLOOTMACHT TE GIBRALTAR.

De radio van Berlijn, blijkbaar zoekend naar inlichtingen, deelde mede, dat 72 schepen, waaronder de Britse vliegdekschepen „Argus" en „Formidable" en de slagschepen „Nelson" en „King George V", zich in de haven van Gibraltar bevinden. Er is geen bevestiging hiervan van Geallieerde zijde.

Het bericht dat werd toegeschreven aan Spaanse correspondenten, zeide, dat 25 van deze schepen 's morgens arriveerden uit de richting van de Middellandse Zee en dat 1 Noordamerikaans en 2 Britse koopvaardijschepen beschadigd zijn. Voorts werd beweerd, dat ook een Britse torpedojager beschadigd is. De vloot omvatte tankers, koopvaardijschepen, transportschepen, slagschepen, vliegdekschepen, 22 kruisers, 18 Britse torpedojagers en enkele Noordamerikaanse torpedojagers (New York, (AP) 20.5).

ITALIAAN TER DOOD VEROORDEELD.

Radio-Rome zeide, dat Francesco Vigilante, die beschreven werd als „een vroeger lid van de Koninklijke Italiaanse Marine", ter dood gebracht werd na te zijn veroordeeld wegens het „ernstig in gevaar brengen van de militaire veiligheid van de staat". Er werden geen bizonderheden verstrekt (Londen, (AP) 20.5).

Op zoek naar een Internationale Volksvoedingspolitiek.

De Volkenbond verrichtte veel goeds.

NEERLANDS VOLKSVOEDING STOND OP HET HOOGSTE PEIL VAN DE WERELD.

(Van Aneta's biezonderen correspondent).

Hot Springs, Virginia 15 Mei: Voor Nederland kan de voedselconferentie — vooropgesteld, dat zij tot tastbare resultaten leidt — van groot belang worden. De oriëntering van onze toekomstige landbouwpolitiek houdt er ten nauwste verband mede. Terwijl het nuttig is te blijven bedenken, dat de besprekingen te Hot Springs van voorbereidende aard zijn, zodat de onmiddellijke verwachtingen tot het opstellen van een grootscheepse wereld-voedselpolitiek zeker niet al te hoog moeten worden gespannen, opent de conferentie nochtans grote perspectieven.

Immers, de op te stellen richtlijnen zullen ongetwijfeld op de komende vredesregeling invloed oefenen. De conferentie is derhalve een eerste stap in de richting van het scheppen van een wereld, waarin de staten bewust samenwerken om gebrek te bannen door het algemeen levenspeil te verhogen, evenals zij de vrees willen bannen door veiligheid tegen agressie te zekeren. Het is, zo men wil, een moeizame, nog onzekere stap. De poging is er niet minder gewichtig om.

De Nederlandse afvaardiging, die onder leiding staat van onzen voormaligen Minister van Economische Zaken en Voorzitter van de Nederlandse economische scheepvaart missie in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Doctor Maximiliaan P. L. Steenberghe, is er dus om mede te bestuderen, om te luisteren wat anderen te zeggen zullen hebben om na te gaan wat in de na-oorlogse toekomst practisch bereikbaar zal zijn, om zelf haar bijdrage te leveren in het werk van het bouwen der grondvesten van een nieuwe wereld. Een wereld waarin Nederland, herrezen en hersteld opnieuw de plaats zal innemen, waarop het, krachtens zijn positie in Europa en overzee, krachtens zijn verleden en traditie, krachtens de hulpbronnen, waarover het beschikt en in overeenstemming met de rol, die het in deze oorlog heeft vervuld, aanspraak kan maken.

Het uitgangspunt.

Reeds eerder wezen wij er op, dat de besprekingen van de voedselconferentie zich voornamelijk, zo niet uitsluitend, zullen uitstrekken tot de periode wanneer reeds een min of meer normale nationale economie weer is opgebouwd in de landen, die door den bezetter zijn leeggeplunderd. Bij het beschouwen der problemen van voedselinvoer, -uitvoer en -productie, voor zover deze Nederland raken, zou men dus de situatie van voor de oorlog als uitgangspunt kunnen aannemen, ware het niet, dat deze reeds sterk onder de invloed stond van de crisis-omstandigheden, zodat hier nauwelijks van een normale toestand gesproken kan worden. Trouwens op deze is steeds door de economische situatie in een handelspolitiek van andere landen sterk invloed geoefend.

In de vorige eeuw bijvoorbeeld verschoof Nederland zijn voedselproductie hoe langer hoe meer van graan naar zuivel, veeteelt en groenten. Voor de verzekering van zijn dagelijks brood werd de Nederlander afhankelijk van de invoer van granen. Gedurende deze eeuw handhaafde Nederland zo lang mogelijk zijn vrijhandelspolitiek met lage invoerrechten op voedingsmiddelen, terwijl granen, veevoer, spek, varkens- en schapenvlees vrij van invoerrechten mochten worden ingevoerd.

Toen evenwel, als gevolg van de beschermende politiek in de landen, waar de Nederlandse voedselproducten voornamelijk hun afzet vonden, een groot deel dier uitvoermarkten verloren ging, zag onze regering zich genoopt maatregelen tot productiebeperking en invoernormen toe te passen, ten einde het prijspeil te handhaven. Staats tussenkomst tot het voorkomen van over opbrengst was aan de orde van de dag.

De groentenverbouw werd nu weer ingekrompen en de productie van graan opgevoerd. Dientengevolge werd in 1939 twee maal zoveel graan in Nederland verbouwd als in 1930 (400.000 ton in plaats van 200.000 ton). De invoer van granen daalde dienovereenkomstig van 400.000 tot 200.000 ton.

Welke richting?

Welke richting zal Nederlands toekomstige landbouw economie inslaan? Moeten wij terug naar 1930 of voortgaan op de basis van 1939? Welke „normale" situatie kan als uitgangspunt voor het vastellen van Nederlands behoeften en van zijn aandeel in de wereldvoedselproductie worden aangenomen?

Het is duidelijk, dat het antwoord op deze vragen in grote mate afhangt van de mate waarin de uitvoer van Nederlands voornaamste landbouwvoortbrengselen kan worden verzekerd. Tussen de basiscijfers welke Nederland aanvaarden kan en de politiek, welke na de oorlog de handelsbetrekkingen tussen de onderscheidene landen zal beheersen, bestaat dus een onverbrekelijke samenhang.

Ook het vraagstuk der volksvoeding en de wijze, waarop de verbetering hiervan tot verruiming der afzetmarkten voor bepaalde voedselproducten kan leiden, moet van grote invloed zijn op de door Nederland in de toekomst te volgen voedselproductie-politiek. Het heeft uiteraard geen zin om op de mogelijke besluiten of aanbevelingen der voedselconferentie vooruit te lopen. Men bevindt zich hier echter niet op onbetreden terrein.

In de dertiger jaren heeft de Volkenbond zich immers druk met dit vraagstuk bezig gehouden. In 1936 en 1937 zijn hieromtrent verschillende rapporten verschenen, die thans weer nauwlettend worden nagelezen. Want, al bleek de Volkenbond als internationale staten-organisatie niet sterk genoeg om de oorlog te voorkomen en leed de volkenbondspolitiek in dit opzicht dus schipbreuk, men mag toch niet uit het oog verliezen, dat de Volkenbond op menig gebied van internationale hervorming baanbrekend werk heeft verricht. Het zou kortzichtig zijn om van deze hoogst nuttige voorbereidende arbeid thans geen gebruik te maken.

Dit geldt wel zeer sterk voor het vraagstuk der voeding. In het rapport der gemengde commissie, door de Volkenbond ingesteld voor het bestuderen van het voedselvraagstuk, werd vastgesteld, dat de gezondheidstoestand van millioenen mensen in alle delen van de wereld nog onder normaal peil was en dat deze zou kunnen worden verbeterd, indien het verbruik van meer of ander voedsel zou worden bevorderd.

In Nederland van vóór Mei 1940 stond de volksvoeding op het hoogste peil ter wereld en zelf zal het dus veel minder aan verbetering behoeven te doen wanneer eenmaal op het gebied der voeding normale omstandigheden zijn teruggekeerd. Doch in de meeste landen kan in dit opzicht nog veel worden verbeterd. Vandaar ook, dat de Volkenbond, op grond van voornoemd rapport, tot de slotsom kwam, dat voeding een zaak is van staatsbelang en daarom een aangelegenheid van staatsinmenging behoorde te zijn.

Volksvoedingspolitiek.

Op grond van deze overweging werd op de plicht der openbare autoriteiten gewezen om de verantwoordelijkheid op, zich te nemen voor het opstellen en uitwerken van een „volksvoedingspolitiek" en deze dusdanig toe te passen, dat hiermede zowel de landbouw wordt gediend als de volksgezondheid bevorderd. Indien de hoop, door het verbeteren der volksvoeding gewekt, verwezenlijkt kan worden, zullen, besloot het rapport, „geheel nieuwe perspectieven worden geopend voor het verhogen van de welvaart der mensheid."

Velen hopen thans, dat de voedselconferentie te Hot Springs inderdaad de grondslagen zal weten te leggen voor zulk een internationale volksvoedingspolitiek, waarvan de toepassing tevens belangrijke consequenties voor de voedselproductie met zich mede zal brengen.

Uit het voorgaande blijkt, dat, hoezeer men ook zal pogen om de besprekingen te Hot Springs tot oplossingen van practisch-technische aard te beperken, de na-oorlogse politiek op het gebied van handel en productie er onvermijdelijk bij ter sprake moet komen. En niet alleen de economische politiek. Ook de staatkundige betrekkingen tussen de volken komen er bij te pas. In welke mate zal Nederland bijvoorbeeld geneigd zijn om zijn voedselproductie weer hoofdzakelijk op de afzet naar het buitenland in te stellen, zo lang het niet de zekerheid bezit dat de opbouw van het internationaal handelsverkeer niet opnieuw door conflicten tussen de landen ernstig zal worden verstoord?

In een wereld, waarin de volken hun veiligheid niet verzekerd achten, kan van een economie, voor alles gebaseerd op wederzijdse behoeften en strevend naar harmonische aanvulling daarvan, geen sprake zijn.

Zo blijven de practische oplossingen, welke de voedselconferentie zal pogen te vinden, tenslotte afhankelijk van de oplossingen der vraagstukken van internationale politiek, die de oorlog aan de orde heeft gesteld. Ook aan deze samenhang is niet te ontkomen. In menig opzicht kan dan ook de Hot Springs conferentie de inleiding vormen tot de besprekingen, die aan het vaststellen van elke vredesregeling vooraf zullen dienen te gaan.

Op voorstel van den leider der Nederlandse delegatie is Dinsdag, ter openingszitting Rechter Marvin Jones tot voorzitter der conferentie gekozen. Nederlandse afgevaardigden zullen een belangrijke rol ter conferentie vervullen. Zowel Meester Maximiliaan P. L. Steenberghe als Doctor G. H. C. Hart zijn tot voorzitter en rapporteur van belangrijke sub-commissies gekozen.

Het is trouwens nu reeds duidelijk, dat de zogenaamde kleine mogendheden zeer actief zullen deelnemen en dat er geen streving bestaat, dat de grote mogendheden het verloop der conferentie zullen beheersen.

Buitenland.

29 MILLIARD VOOR DE MARINE; 72 MILLIARD VOOR HET LEGER.

Het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden keurde met algemene stemmen de aanbestedingswet van $ 29.463.687.198 voor de Marine goed — de grootste van een jaar in de geschiedenis. Dit astronomische cijfer werd echter ogenblikkelijk overtroffen door een verzoek van den President om bijna twee en een half maal zoveel — $ 71.898.499.700 — voor het leger.

De Presidents-Secretaris Stephen Early deelde mede, dat een groot bedrag nodig is voor het uitgebreide vliegtuig-program.

Hij maakte bekend, dat het leger het volgend jaar 1.147 millioen pond aan vliegtuigen verwacht, niet geteld het gewicht van de machines en motoren; vergeleken bij de 911 millioen pond van het huidige belastingjaar. Hij zeide, dat dit meer zou zijn dan de gezamenlijke productie van alle andere landen.

De aanbestedingswet van de Marine had ook een grote post van $ 4.500.000.000 voor de luchtmacht en $ 9.000.000.000 voor nieuwe schepen (Washington, (AP) 20.5).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Noordelijk deel van de Stille Oceaan (Attu): Op 18 Mei hielp het kanonvuur van de Noordamerikaanse lichte vlootstrijdkrachten in het schoonruimen van de Holtz-baai en de pas van de Massacre-baai van vijandelijke troepen. Op 19 Mei veroverden Noordamerikaanse strijdkrachten de Saranapas, welke leidt naar het gebied van de Chichagof-haven. Doordat de Noordamerikaanse Noordelijke en Zuidelijke strijdmachten contact gemaakt hebben is het gebied van de Japanse weerstand beperkt tot de omgeving van Chichagof, met uitzondering van de activiteiten van franctireurs. Een strijdmacht van Noordamerikaanse leger-bommenwerpers viel de militaire objecten in het gebied van de Chichagof-haven aan. De Noordamerikaanse strijdkrachten zijn thans in het bezit van de startbaan in het gebied van de Holtz-baai.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 18 Mei vielen Japanse bommenwerpers 's nachts de Noordamerikaanse stellingen op het eiland Guadalcanal en de Russell-eilanden aan. Er zijn geen berichten omtrent schade of ongevallen" (Washington, (AP) 20.5).

DE „GNEISENAU" GEZONKEN.

Zweedse zeelieden te Malmö deelden mede, dat het Duitse koopvaardijschip „Gneisenau" van 18.160 ton tot zinken kwam na de vorige maand in het Zuidelijk deel van de Baltische Zee op een mijn te zijn gelopen. Het schip was een der grootste van de Duitse koopvaardijvloot. Het werd gebouwd in 1935. De berichten uit Malmö zeggen ook, dat 2 Duitse sleepboten door mijnen tot zinken gebracht werden, terwijl zij tegen eind April een drijfdok sleepten. 40 Man werden gedood (Stockholm, (AP) 20.5).

SUCCES VAN JOEGOSLAVISCHE PATRIOTTEN.

De Joegoslavische regering deelde mede, dat op Vrijdag in een slag van 7 uur Joegoslavische patriotten de belangrijke mijnstad Veronik veroverden en er vervolgens de electrische centrale en de mijninstallaties vernietigden. Men zeide, dat Hongaarse eenheden ernstige répressaille-maatregelen namen tegen de plaatselijke bevolking, die „bij massa's vlucht" (Londen, (AP) 20.5).

VENEZOLAANS GEELBOEK.

Verschenen is de uitgave 1943 van „Libro Amarillo de los Estados Unidos de Venezuela presentado al Congreso Nacional en sus Sesiones ordinarias de 1943 por el ministro de relaciones exteriores". Zo uitvoering als de titel is, is het boek zelf. Precies alles wat met het buitenlands beleid van Venezuela gedurende het jaar 1942 te maken had, is hier gebundeld. Een apart bijvoegsel bevat de begroting van het departement. Uiteraard komt Curaçao er ook enige malen in voor. Maar men moet er moeizaam naar zoeken, want een klapper ontbreekt helaas. Het dikke gele boek berust op onze Gouvernementssecretarie. Er staat niet vermeld of het in de handel is.

„CRONICA DE LOS PAISES OCUPADOS".

Men schrijft ons:

Te Caracas is verschenen het eerte nummer van „Cronica de los Paises Ocupados". Het schijnt een geregeld verschijnend blad te moeten worden (adres: Apartado 702, Caracas). Het titelblad bevat de namen van den directeur, den hoofdredacteur, den redactie-secretaris, van drie artistieke medewerkers en de technische diectie, van een ere-comité, waarin ook Dr. Arthur Methöfer zitting heeft. Vele advertenties (ont) sieren de text van dit keurig uitziende blad, welks inhoud de goede bedoelingen doet waarderen. Belangstelling wekken voor de tijdelijk bezette landen is altijd deze waardering waard, al zouden wij een wat minder conventionele text op prijs stellen. Maar die komt misschien in volgende nummers.

PAUL MILIUKOFF †.

Uit Frankrijk wordt eerst thans vernomen, dat op 31 Maart jl. Professor Paul Nikolaïvitsj Miliukoff, 84 jaren oud, te Aix-les-Bains is overleden. Op 13 October jl. wijdde „Dagblad Amigoe di Curaçao" een artikel aan zijn „Outlines of Russian Culture" in drie delen, hetwelk een van de weinige geschriften is van dezen eminenten Russischen geleerde, dat in een andere taal vertaald is.

Zoals toen reeds gezegd, vormen de drie vertaalde delen feitelijk slechts de inleiding tot een grote Russische cultuurhistorie. Paul Miliukoff heeft in het voor-oorlogse Rusland een grote politieke rol gespeeld. Hij maakte vier omwentelingen mede: eerst in 1861 de afschaffing van de slavernij in Rusland, daarna die van 1905, in welke hij als leider van de oppositie in de Doema zelf een rol speelde en welke aan Rusland het begin van een democratisch bestuur gaf en vooral het economisch proces van Rusland stimuleerde. Miliukoff was ook weer van de partij om mede te werken aan de omwenteling van Maart 1917, die het tsarisme omver wierp. Hij werd hierin Minister van Buitenlandse Zaken. En enkele maanden later in November 1917, brak de bolsjewistische revolutie uit, die Miliukoff noopte zijn land metterwoon te verlaten.

Buiten zijn politieke carrière maakte Professor Miliukoff naam aan de hogeschool van Sofia, waar hij enige tijd professor was en door oudheidkundige opgravingen in de Balkan en Turkije. Ook heeft hij reizen gemaakt door de Verenigde Staten om lezingen te houden (o.a. aan de hogeschool van Chicago) en daardoor geld in te zamelen.

Na zijn vlucht in 1918 bezocht hij nog Londen en de Verenigde Staten, waarna hij zich in 1922 in Parijs vestigde. Hier was Miliukoff een bekende figuur in de Russische wereld van 24.000 mensen, onder wie hij voor —, maar meer felle tegenstanders had. Hij was er redacteur van het democratische Russische blad „Posleudnya Novosti". De Russische monarchisten in Parijs mochten hem niet, pleegden in 1922 een aanslag op zijn leven, welke mislukte doch de dood betekende voor Vladimir Nabukov, ook een bekende figuur in het na-oorlogse Parijs. Nabukov was intiem vriend van Miliukoff, ofschoon in de politiek zijn tegenstander.

JUBILEUM KERK PIUS XII.

Men is thans begonnen met de bouw van de kerk van den Heiligen Eugenius ter herinnering aan het Jubileum van Zijne Heiligheid Paus Pius XII. De kerk, die 10 zij-altaren krijgt, komt te staan tegenover het paleis van den Italiaansen Ambassadeur bij de Heilige Stoel.

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Chicago:** Tot Provinciaal der Paters Jezuïeten van de Provincie Chicago in de Verenigde Staten van Noord-Amerika is gekozen de Hoogeerwaarde Pater Leo D. Sullivan S.J. De Provincie Chicago omvat de Staten Illinois, Indiana, Ohio, Michigan en Kentucky. Onder het gezag van Pater Sullivan vallen de universiteiten van Loyola, Detroit, John Carroll en Xavier. De nieuwe Provinciaal is 42 jaar en werd Priester gewijd in 1932.

— **New York:** De wetten in Noorwegen betreffende de in beslag neming van Joodse goederen zullen ook uitgestrekt worden tot niet-Joodse mannen en vrouwen, die getrouwd met iemand van Joodse ras, weigeren te scheiden.

Curaçao.

BRITSE CONSUL LAAT PRAESTATIES VAN HET 8e LEGER ZIEN.

„Desert Victory".

Geheel „Roxy" was gisteravond gevuld met genoden van den Britsen Consul alhier. Hunne Excellenties de Gouverneur en de Apostolisch Vicarius van Curaçao, de Statenleden e.d. waren aanwezig, toen de film „Desert Victory" aanving.

Enige tijd geleden maakten wij er in onze telegrammen melding van dat door Premier Winston Churchill een copie gezonden was van een pas voltooide film aan Joseph Stalin, Ruslands leider. Het was kort na de grote overwinning, die Generaal Montgomery met zijn achtste leger in Egypte had behaald en nadat hij triomfantelijk het laatste bastion van Italië's imperium — Tripoli — was binnen getrokken. Op uitnodiging van den Consul van het Verenigd Koninkrijk alhier, den Heer Edward Thomas Lambert, hebben wij gisterenavond in „Roxy" dezelfde film thans reeds mogen aanschouwen.

Anders dan gewoonlijk is het hier niet een of andere Hollywoodse acteur, die de aandacht van het publiek opeist, doch het machtig woestijnleger, dat zich gedurende de laatste maanden de meerdere heeft getoond van Duitslands Afrika Corps. „Desert Victory" is een opmerkelijke oorlogsfilm, welke, op enkele minuten na, een uur lang opnemingen laat zien, die door Britse fotografen onder leiding van Luitenant Kolonel David MacDonald in de Noordafrikaanse krijgstocht zijn gemaakt. Enkele van deze fotografen zijn zelfs gedood of gevangen door den vijand.

Sommige delen van de film zijn opnemingen, gemaakt door Duitse filmmensen en door de Engelsen veroverd.

Hoewel dus feitelijk een aaneenschakeling van afzonderlijke opnemingen, zijn de stukken zo schitterend gerangschikt, dat het geheel geen gapingen vertoont of zelfs storende momenten. En bovendien is het geluid — dat alleen zoals steeds in Curaçaose bioscopen veel en veel te hard wordt weergegeven — op een zo kundige wijze aangepast aan de prenten, dat de inwerking op den toeschouwer op compacte wijze plaatsvindt.

Propaganda-film is „Desert Victory" niet, maar een vertoning van de feitelijke strijd, die wij vechten voor het herwinnen van onze grond en het daarop verder cultiveren van onze christelijke beschaving. Deze film is een echte weergave — voor zover mogelijk — van een dappere strijd geleverd door een schitterende gevechtsmachine onder een kranig Veldheer.

Na afloop der vertoning hield Consul Lambert een korte toespraak tot de genoden, waarin hij gewaagde van de moeilijkheden, die gepaard waren gegaan aan het maken van de inderdaad vaak ongelooflijke opnemingen van deze film. Verschillende fotografen hadden het met de dood moeten bekopen, anderen waren gewond en velen zaten als gevolg van hun werk thans in krijgsgevangenschap. Zulke films doen ons echter zien welke ontberingen en opofferingen — zelfs van het leven — onze mannen aan de fronten zich moeten getroosten om de dure overwinningen te behalen. **Een vervolg op deze film, aldus de Consul, zal binnen enkele maanden eveneens hier vertoond worden.** Men kan hier slechts naar haken.

Na de rustpoos werd een film vertoond van Malta (iets kleiner dan Curaçao, maar driemaal dichter bevolkt), dat op 90 km. van Sicilië gelegen reeds ongeveer 3000 luchtaanvallen had te doorstaan. Geen steen ligt er meer op de andere, maar het eiland, dat in de Geallieerde strategie een sleutelpositie inneemt, „like Britain, has stood that freedom might survive", zoals de commentator van deze sprekende film terecht opmerkt. Malta heeft de hitte des strijds meer dan welk plekje van de aarde verdragen — en is nog vol goeden moeds. De bron van deze onuitputtelijkheid aan moed en uithoudingsvermogen wordt op de film vertoond: het gebed en geloof in God. Deze film is ontroerend en inspirerend.

Twee gekleurde films van Engelands landschap en zijn tuinen besloten het programma. Het is jammer, dat vóór deze oorlog zo weinig lieden overstaken naar Engeland, een land, dat wel vele duffe steden heeft, **maar een landschap zoals men nergens ter wereld aantreft.** Men kan slechts hopen — en het is zelfs waarschijnlijk — dat de banden, ook wat het tourisme betreft, tussen Groot-Britannië en De Nederlanden na de overwinning — die reeds daagt — heel wat zullen worden aangehaald. Van de Cinque Ports (uit Nederland over Ostende reizende is de aankomst in Engeland veel practischer en mooier dan via Vlissingen) tot het uiterste Noorden en daar over de grens (zonder formaliteiten) naar Schotland is een van de mooiste reizen, die men maar maken kan.

Men kan Consul Lambert slechts dankbaar zijn voor de avond, die hij heeft aangeboden.

MEVROUW WOUTERS' TOESTAND GOED.

Telegrafisch kwam uit San José, Costa Rica, het bericht, dat de zware operatie van Mevrouw Eugenie Wouters-Wegman uitstekend geslaagd is en dat de algemene gezondheidstoestand bevredigend is.

„VRIJ NEDERLAND" BEREIDT ZICH VOOR OP DE DAG VAN TERUGKEER.

De Heer A. Milhado r., hoofdverkoper van „Vrij Nederland" te Londen, verzoekt ons opneming van het volgende, waaraan wij heel gaarne voldoen:

„Mogen wij nog eens uw aandacht vragen voor ons weekblad „Vrij Nederland". Naarmate het tijdstip van de terugkeer naderkomt, wordt het voor ons allen te noodzakelijker zich een goede voorstelling te vormen van de geest in het vaderland. Het wordt meer dan ooit zaak met de onzen thuis geestelijk een te zijn.

De beste mogelijkheid daartoe is de keuze van nieuws, die „Vrij Nederland" biedt. Ons blad is in de laatste tijd nog weer met verschillende rubrieken verrijkt en de belangrijkste rubriek voor dit doel is zeker die van de uittreksels uit de geheime pers, waaruit de lezer niet enkel hem onbekende feiten, maar ook de werkelijke denkbeelden van onze goede vaderlanders verneemt.

Een andere bron van voorlichting over de geest in Nederland vormen de mededelingen van de Engelandvaarders, waarmede „Vrij Nederland" zich bijna steeds, kort na hun aankomst, in verbinding kan stellen. Zij geven ons een zeer aanschouwelijke voorstelling van het leven en de gevoelens in het bezette gebied.

Ook op ander gebied heeft „Vrij Nederland" uitbreiding ondergaan, die voor ieder van onmiddellijk belang kan zijn. De rubriek „Burgerlijke Stand" omvat steeds nieuwe delen van ons land. Wij geven uittreksels uit de examenberichten der Nederlandse bladen. Wij zijn dus in staat meer dan ooit tevoren te uwer kennis te brengen, wat in de eerste plaats uw belangstelling verdient.

Niet enkel uit eigenbelang, maar vooral ook omdat wij op zo ruim mogelijke schaal de nationale zaak willen dienen, zijn wij een nieuwe actie begonnen tot het aanwerven van nieuwe abonnees.

Wij veroorloven ons daarbij een beroep te doen op ieders medewerking en zijn gaarne bereid voor dat doel extra exemplaren van ons blad ter beschikking te stellen. Dringend verzoeken wij ieder, die propaganda voor ons maakt, ons de kosten van eventuele circulaires en van porti op te geven, daar wij er prijs op stellen die te vergoeden.

Wij hopen spoedig van goede resultaten van aller bemoeiingen te vernemen."

[De Curaçaose agenten zijn de Hollandse Boekhandel en de Boekhandel St. Augustinus, waar men dus nieuwe abonnementen kan opgeven. — Red.]

„ORA PRO PACE".

Men schrijft ons:

Leden van Ora pro pace: het is nu een jaar geleden, dat Mejuffrouw Elisabeth Wouters het initiatief nam om onze vereniging op te richten. Een vereniging van katholieke vrouwen op Curaçao, die bidden voor de vrede. De oprichtster vond hierbij zeer veel enthousiasme en belangstelling, want wie wil niet graag een spoedige en rechtvaardige vrede.

De opkomst echter elke Donderdag is geringer en geringer geworden. Hoe komt dat? Wij wensen toch nog steeds de vrede, welke een bevrijding betekent voor vele volken, in de klauwen van den onbarmhartigen vijand.

Wij, katholieke vrouwen van Curaçao, mogen ons gelukkig prijzen hier op dit eiland zo rustig en zonder oorlogsrampen te kunnen leven. Waar hebben wij het aan verdiend? Bedenkt echter dan de vele vrouwen en kinderen, die in honger en ellende, vaak uit het gezinsverband gerukt, smachtend wachten op het einde van al dit onheil en kwaad. En dan moet onmiddellijk de vraag bij ons oprijzen: Hoe kunnen wij hen enigszins helpen?

Laten wij bidden, veel bidden, allen tezamen in aanbidding voor het Allerheiligste. U weet een gezamenlijk gebed heeft veel kracht.

Komt allen weer elke Donderdag. Maakt dit ene uur in de week vrij van 17 tot 18 uur. En mocht het zijn, dat u zelf niet kunt gaan, stuurt dan iemand anders uit uw huis in uw plaats.

As. Dinsdag 25 Mei, de feestdag van de Heilige Filomena, 's morgens om 6 uur in de kapel van het Sint Martinusgesticht zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mr. Petrus I. Verriet O.P. een Heilige Mis opdragen om het eenjarig bestaan van „Ora pro pace" te gedenken. Alle leden en vrienden en kennissen nodigen wij hierbij uit en sporen wij aan om zoveel mogelijk te communiceren. En wilt ook allen in uw gebeden Mevrouw Wouters gedenken, die tijdens haar verblijf hier zo ijverig lid was en nu zwaar ziek ligt in Costa Rica.

Bij het ingaan van het tweede jaar worden de leden verzocht haar halfjaarlijkse contributie van ƒ 0.50 aan de respectieve praefecten te voldoen. Wij rekenen dus op u allen!

PAARDENRENNEN.

Zondag, 23 Mei zullen op het terrein van de R.K. Sportcentrale, Rif, paardenrennen plaats vinden. Het blijft altijd een interessante en spannende gebeurtenis voor groot en klein om een paarden-wedstrijd bij te wonen. De paardensport neemt een unieke plaats in onder de verschillende takken van sport.

De wedstrijd zal worden opgeluisterd door de Harmonie Oud-Scherpenheuvel van de Vincentius-kring.

Aanvangs-uur: 16.30.

De toegangsprijs is zo laag mogelijk gehouden, opdat iedereen van deze wedstrijd zal kunnen genieten. Tribune: 75 cent; Standplaats: 25 cent; Voor kinderen: halve prijs.

Hier volgen enkele namen van bekende renners: Jan Smeins („Jalisco nunca pierde"): Elogio Noor (el intrepido); Benny Leon (el furioso); Chicho Sarmiento (candela); Edmundo Vos (el calmo); Ramon Smeins (el strea nobo); en andere rijders.

Het belooft een sportieve en spannende wedstrijd te worden. Komt allen kijken.

ATHLETIEKWEDSTRIJDEN.

Zondag 23 Mei: terrein Santa Rosa.

14.30 uur series 100 meter; 14.45 uur series 80 meter; 14.55 uur hoogspringen; 15.20 uur discuswerpen; 15.50 uur 800 meter; 16.00 uur kogelstoten; start 5 km. wedloop; finale 80 meter; finale 100 meter; 16.45 uur verspringen; hoogspringen nieuwelingen; 17.15 uur verspringen nieuwelingen; 17.30 uur 4 x 100 meter estafette; 17.40 uur prijsuitreiking.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Morgenmiddag 16.30 uur Sithoc C — Vitesse C.

HET GEVAAR VAN KINDEREN IN AUTO'S.

Gistermorgen te omstreeks 6.30 uur vond op de Saliña een verkeersongeval plaats, waarbij een ongeveer driejarig jongetje vrij ernstig aan het gelaat werd gewond.

Volgens een door de verkeerspolitie ingesteld onderzoek zou het ongeval zich als volgt hebben toegedragen.

De bestuurder van een personenauto kwam uit de richting Willemstad en reed in de richting Saliña. Naast hem op de zitbank stond zijn driejarig zoontje. Op een gegeven moment gleed het kind onderuit, de vader trachtte het kind te grijpen, met het gevolg, dat hij een ogenblik geen aandacht besteedde aan de weg. Met een harde slag reed hij dan ook tegen een aan de kant van de weg stilstaande dump-truck op. Hierdoor sloeg het kind voorover, waardoor de bovenlip van de kleine gespleten werd en het een gapende hoofdwonde bekwam.

De personenauto werd vrij ernstig beschadigd, terwijl de dump-truck slechts licht beschadigd werd.

Ouders en bestuurders van auto's draagt er zorg voor, dat, wanneer er kinderen in uw auto worden vervoerd, zij behoorlijk zitten en niet staan of spelen in de auto. In het geval, dat u plotseling moet uitwijken of plotseling moet stoppen, kunnen de kinderen hun evenwicht verliezen, waardoor zij ernstig letsel kunnen bekomen, zoals in het hierboven beschreven geval.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst 3e Lichting.

Schietoefening op Hato Zaterdag as. 22 Mei; Geweer medenemen; Tenue: wachttenue, geen helm, geen handgranaatzak; 2.15 uur vertrek auto Politiepost Rio Canario naar Habaai; 2.25 uur appèl te Habaai.

FILM.

„My sister Eileen" (West-End).

Twee gezusters uit een dorpje, de dames Ruth en Eileen, trekken naar New York om te slagen in het leven. Zij willen alle twee beroemd worden. De een als schrijfster, de ander als toneelspeelster. Ze huren een kelderwoning, waarvan de deur niet te sluiten valt en het raam vervangen is door enkele ijzeren staven.

Het gevolg is, dat de zusters nimmer alleen zijn en een stroom van vreemde lieden de kelderwoning steeds bevolken. Zelfs een stel Portugese zeelieden in bewondering voor de zusters stapt binnen. De handige zusters lossen het geval aardig op en krijgen nog bovendien een medaille voor het redden ener dreigende internationale verwikkeling. Het is een aardige film met de sterren Rosalind Russel, Janet Blair en Brian Aherne. De film draait hedenavond in beide voorstellingen.

Wij ontvingen.

Gids, Mei 1943. Het nummer opent met een mooi gedicht van Willem de Mérode. Bij de officiële mededelingen wordt tevens mededeeld, dat de predikant op de Zondagen 16 en 23 Mei op Aruba zal zijn. Verder een verslagje over Ds. Kroeze's bezoek aan Suriname, waar onze gereformeerde broeders in Christus van geestelijke verzorging vrijwel verstoken zijn.

„De Houten Broek" is de titel van een boekje dat uit bezet Nederland in Londen is beland en waarmede de preekstoel is bedoeld — dat machtige wapen, dat door alle Nederlandse kerken gewet was voor de strijd en waarvan het te wensen ware geweest, dat ook andere landen het bijtijds gevechtsklaar hadden gemaakt. Gereformeerden en Katholieken zijn niet de minsten daarbij. De Gereformeerden in Nederland — zo meldt hetzelfde nummer — groeien in aantal. Op 31 December 1942 bedroeg hun aantal 684.505 zielen. De groei per jaar is sedert 1935 ongeveer 10.000.

De „persschouw" geeft verslagen over het Gereformeerde leven in Argentinië, Noord-Amerika, bezet Nederland. De reeks over het Roomskatholicisme (van Ds. E. de Jong uit Semarang, N.O.I.) wordt voortgezet met een stuk, waarin — ten onrechte — betoogd wordt, dat Maria's verering in onze kerk Christus van Zijn plaats zou hebben verdrongen. Dit getuigt van een gebrek aan kennis van de r.k. leer en van wat er leeft in het katholieke volksgeloof, volgens welke beide de idee alleszins al absurd is.

Terecht wordt Bavincks bekende woord van Ds. Kroeze eraan toegevoegd: Bavinck merkte nl. op, dat Rome terecht steeds gehandhaafd heeft de eer welke Maria toekomt, omdat zij in onverdiende gratie, haar geschonken, hoog alle mensen en engelen te boven gaat. H. de Zwerver schrijft over Indië en enkele vaste rubrieken besluiten het als steeds goed verzorgde maandblad.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** Russische kanonnen sloegen een nieuwe poging van de Duitse infanterie af om door de Russische stellingen op de Kuban-delta heen te breken. Deze sector waar de meest actieve gevechten van het lange front plaats vinden, was het toneel van felle handgevechten toen 4 vijandelijke regimenten de Russische linies bestormden na een intensieve voorbereiding van het geschut. De Russen openden de strijd met elk wapen dat zij hadden en deden de Duitsers terugsnellen naar het punt vanwaar zij waren uitgegaan.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat Geallieerde vliegtuigen gisteren aanvallen deden op Grosseto, Messina, Pantelleria en verschillende plaatsen op Sardinië.

— **Londen:** Radio-Vichy maakte bekend, dat de „Japanners begonnen zijn Attu te ontruimen".

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** **Noordamerikaanse gevechtsbommenwerpers hebben 113 vijandelijke vliegtuigen vernield in uitgebreide vernietigende aanvallen die gisteren op vijandelijke vliegvelden in Italië en Sardinië werden uitgevoerd. Hiermede is het totaal voor de laatste twee dagen gebracht op 186.**

— **Londen:** Het Britse agentschap deelde mede, dat volgens de National Broadcasting Company Geallieerde vliegtuigen gisteren voltreffers plaatsten op een dam in Midden-Sardinië. Het agentschap zeide, dat mogelijk de grote Tirso-dam het doel was van de Geallieerden. Deze dam ligt midden op Sardinië aan het grootste kunstmatig aangelegd meer van Europa. Hij is ongeveer tweemaal zo groot als de Ederdam, die door de Raf in Duitsland gebroken werd. Naar men zegt voorziet de Hydro-electrische centrale bij de Tirso-dam het grootste deel van Sardinië van electrische stroom. Het meer zou ongeveer 24 kilometer lang zijn en 5 kilometer breed met een bergingscapaciteit van bijna 42 millioen kubieke meter water. Men zeide niet of de dam in feite ook gebroken is.

— **New York:** Volgens een later bericht van Radio-Tokio werd het vliegtuig van Admiraal Yamamoto „aan de frontlinie in het Zuiden" neergeschoten. De radio maakte tevens bekend, dat Keizer Hirohito hem de titel gegeven heeft van Groot-Admiraal. De Japanse Minister van Marine heeft heden hulde gebracht aan Yamamoto voor de verraderlijke aanval op Pearl Harbor, „welke de wereld heeft verbaasd". Tevens werd Yamamoto gedecoreerd met de grootorde van de Crysanthemum en de eerste orde van de Gouden Vlieger.

Nederland.

REDEN TOT OPTIMISME.

Ambassadeur Doctor Alexander Loudon zeide, nadat hij in het Witte Huis een bijeenkomst had bijgewoond van de oorlogsraad van de Stille Oceaan, welke bijeenkomst onder andere werd bijgewoond door President Franklin D. Roosevelt, Winston Spencer Churchill en Mackenzie King: „De algemene toestand geeft aanleiding tot optimisme."

HET SCHRIKBEWIND.

Uit Stockholm wordt medegedeeld, dat het aantal doodvonnissen in Duitsland tegen vreemde arbeiders uitgesproken, in de laatste weken zeer is vermeerderd. De bedoeling hiervan is de arbeiders tot lijdzaamheid te dwingen en te intimideren. Op jongstleden Dinsdag alleen werden er niet minder dan 11 ter dood veroordeeld, anderen kregen die dag zware gevangenisstraffen. Allen wegens... diefstal en smokkelen. Of er Nederlanders bij zijn, is niet bekend.

WEDERZIJDS BEGRIP NODIG.

Dr. Charles O. van der Plas, Commissaris voor Nederlands Oost Indië in Australië heeft te Melbourne gesproken. Kenmerkendste zinsnede uit zijn rede: „Wanneer na deze oorlog geen wederzijds begrip en respect zal bestaan tussen Aziaten en Westerlingen, zullen onze nakomelingen een andere, verschrikkelijke oorlog beleven".

HET LEED DER KINDEREN.

Het komt in Nederland steeds meer voor, dat kinderen de school verzuimen. Dit ligt voor het grootste deel aan ondervoeding en gebrek aan kleding en schoeisel. De „Limburgsche Koerier" deelt mede, dat in Heerlen verschillende gevallen zijn voorgekomen, dat ouders wegens schoolverzuim hunner kinderen voor den kantonrechter moesten verschijnen, die hun allen vrij sprak, omdat het gebrek aan kleding en schoeisel de ongewilde oorzaak van het verzuim was.

C. VAN SON OVERLEDEN.

Te Dordrecht is op 76-jarige leeftijd overleden de Heer C. van Son, gedurende vele jaren administrateur van het Algemeen Nederlands Verbond en tevens hoofdredacteur van „Morks Magazijn".

HITLER STAL HET VERDAG VAN WESTFALEN.

Thans wordt bekend, dat de Duitsers uit het Rijkarchief in Den Haag het originele exemplaar van het Verdrag van Westfalen, dat de formele erkenning bevat van Nederlands onafhankelijkheid van het Duitse Rijk formeel erkent, hebben verwijderd. Dit oude document met zijn vele zegels is slechts door weinige mensen ooit aanschouwd. Het was opgeborgen in een brandkast als een van de meest trotse en kostbaarste bezittingen van het Koninkrijk Der Nederlanden. Het schijnt verwijderd te zijn kort nadat Hitler in een toespraak had verklaard: „Ik zal de vrede van Westfalen ongedaan maken", en nadat een nazie-professor Scheel van de Universiteit te Kiel had gezegd: „Nederlands vrijmaking was het begin van de Duitse tragedie."

NEDERLANDS HOSPITAALSCHIP DOOR JAPANNERS GEBRUIKT.

Thans wordt medegedeeld, dat het hospitaalschip „Op Ten Noort", dat het vorige jaar door de Japanners in bezit is genomen, door hen in gebruik is genomen.

N.S.B.-ERS MOGEN RADIO-TOESTELLEN BEHOUDEN.

Tot nu toe hadden de Duitsers nauwelijks iets gemeld van wat de laatste weken in Nederland is voorgevallen, maar thans heeft Dr. Arthur Seyss Inquart er het een en ander over gezegd, in een rede, die hij heeft gehouden in een openbare vergadering. Het enige voor ons nieuwe, dat hij daarin gezegd heeft, was dat de N.S.B.-ers hun radiotoestellen mogen behouden. Hij deed een felle aanval op de studenten en op de geestelijkheid en zeide nog, dat de leiders van openbare en particuliere bedrijven verantwoordelijk zouden worden gesteld voor wat er in deze bedrijven geschiedt.

MOEDIG GEDRAG.

De hoofdmachinist der Nederlandse handelsvloot de B. heeft uit handen van consul-generaal Montijn te San Francisco het Nederlandse Kruis van Verdienste (met de gsep) ontvangen voor moedig gedrag toen zijn schip in de buurt van Liverpoop (op 20 December 1940) door vijandelijke bommenwerpers werd aangevallen.

„DE FINANCIëLE KOERIER".

Alle zes in Nederland verschijnende financiële bladen zijn opgeheven en verenigd tot het door Duitsers gefinancierde blad „De Financiële Koerier".

ARUBA.

JAN P. BABYN †.

Een scheepsramp van jaren her.

Dinsdag 11 Mei overleed op Aruba een oude en zeer bekende landgenoot, te weten de Heer Jan P. Babyn. De Heer Babyn was zeer bekend en geacht door iedereen, die in aanraking kwam met den overledene. Hij stierf in de eerbiedwaardige leeftijd van 81 jaar. Hij kende natuurlijk Aruba door en door. Hij maakte alle Arubaanse omwentelingen mee sedert 1862. Het sterfgeval van Jan Babyn bracht bij velen in herinnering de bekende scheepsramp van de schoener „Los Hermanos", waarbij de Heer Babyn op een haast wonderbaarlijke wijze werd gered.

Ongeveer 35 à 36 jaren geleden voer de „Los Hermanos" uit op weg naar Curaçao met een flinke lading aloë aan boord, onder leiding van Jan Babyn. Op een fatale Octobermiddag werd de reis naar Curaçao als naar gewoonte, ondernomen. Tegen de avond begon het te regenen, te bliksemen en te donderen; het was een pikdonkere nacht, zowel op Curaçao als op Aruba; het was zwaar weer met hoge zeeën.

Tegen 20 uur bevond zich de „Los Hermanos" zowat 8 à 9 mijlen ten Zuid-Oosten van Balashi, toen er plotseling een sterke rukwind kwam opzetten en de schoener omsloeg. Het ging zo vlug, dat de bemanning geen tijd had om een sloep te water te laten.

Het is zeker de moeite waard om te vermelden, dat onder de bemanning van deze schoener 2 Arubaanse helden waren, die onder de zeilen door, temidden van touwen en hindernissen de 2 scheepskajuiten wisten los te krijgen, na lang gezwoeg en veel moeite, om zodoende de overige 5 leden der bemanning in de gelegenheid te stellen zich vast te klampen aan de kajuit en met hun lichaam half in het water en half op de kajuit zich drijvende te houden.

Intussen besloten deze twee kloeke mannen om te midden van het grootste gevaar, zoals haaien enz., naar Aruba te zwemmen, alwaar zij om 2 uur middernacht de klippen voor de Paardenbaai bereikten (hier op Aruba „Kaai" genoemd), waar zij eventjes van vermoeidheid uitrustten en besloten zich weder te water te wagen om het strand te kunnen bereiken teneinde hulp te gaan zoeken voor de achtergeblevenen.

Na weder een flinke tijd te hebben gezwommen, bereikten zij het strand van Oranjestad. De eigenaar, wijlen de Heer Rodulfo Arends, werd direct in kennis gesteld van het gebeurde, waarop door toedoen van den Heer Arends de Arubaanse handelsvloot uittrok om de slachtoffers op te sporen.

Reeds om 11 uur des morgens werd door de schoener „Refugio" 2 leden der bemanning drijvende op een kajuit waargenomen en in veiligheid gebracht. Doch de andere kajuit, waarop de corpulente schipper Babyn, die nog niet eens zwemmen kon, zich zou bevinden, werd heel laat tegen de avond waargenomenen opgepikt door de toen ter tijde Arubaanse speedboat schoener „Jan Lius", zeer ver ten Zuid-Westen van Aruba alwaar het eiland nog niet eens in zicht was.

Schipper Babyn blies zijn metgezellen telkens moed in, toen zij afgemat van zwakte en vermoeidheid het op wilden geven. Door de aanmoedigende woorden van aanvoerder Babyn zijn deze mensen gered.

Vijf mensenlevens werden dus door toedoen van 2 Arubaanse helden, met name den Heer Sjaki Croes (nog in leven) en wijlen den Heer Elias Palm, van een wissé dood gered. Het Gouvernement vond het echter nimmer nodig hun daad te waarderen.

De Heer Jan Babyn, die inmiddels veilig en wel het land bereikte, ging direct naar de kerk om God te bedanken voor de redding en sedertdien is Jan Babyn een goed katholiek gebleven, die zijn plichten tot aan zij dood trouw vervulde. Dat hij in vrede moge rusten!

RECTIFICATIE.

In het verslag van de 10e Mei Herdenking op Aruba, hetgeen opgenomen werd in de editie van 14 Mei werd door een betreurenswaardige vergissing vergeten te vermelden, dat ook Kapitein Gerardus H. van der Spek de H. Mis in de Sint Franciscuskerk bijwoonde.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

TELEFOON EN WATER TE ORANJESTAD.

Wat de Boze tong zegt: „Dat de Oranjestedelingen peperduur moeten betalen voor een telefoon, die meestal doofstom is. Dat men ook een zg. vast recht moet betalen voor water, dat zich sporadisch vertoont."

Een bewoner van
Oranjestad, Aruba.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr.: 21 Mei:

Telegram Afdeling: Thomas, tel. 366, Hotel Kamer 5A.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel C.P.I.M.

Dok-Afdeling: Egge, tel. 431

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdienst, Zondag 23 Mei 9.30 uur. Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.

Hoendervereniging „Het Gouden Haantje": Hierbij delen wij den leden mede, dat wij as. Maandag- en Dinsdagmiddag (24 en 25 Mei), Layena, Growena en Startena kippenvoer zullen distribueren. Gemengd voer kunnen wij ook spoedig verwachten. Pakmateriaal moet worden medegebracht.

VOETBALWEDSTRIJD TE GRROT KWARTIER.

Men schrijft ons:

Zondag as. wordt de wedstrijd gespeeld om de Hollandia-beker tussen „Willemstad" en „Asiento".

Deze wedstrijd is van dubbele betekenis omdat hij tevens geldt als „Willemstad-nederlaagwedstrijd". De vereniging die de andere een behoorlijke nederlaag toebrengt, heeft dus kans op 2 tropheëen. De verwachting is echter dat de ploegen niet veel voor elkaar onderdoen. Jammer is het dat de robuste Asiento-spil de Wolf niet van de partij kan zijn, maar Weetink, die zijn plaats inneemt doet niet veel voor hem onder. In iedere geval zal Asiento's aanvoerder Oostlander wel alles in het werk stellen om zijn elftal de overwinning te bezorgen.

Willemstad met zijn jonge ploeg is de laatste tijd behoorlijk vooruitgegaan gezien de laatste overwinningen. Onder de bezielende leiding van den heer Natzijl en een enthousiaste oefening is dit bereikt.

Al met al kan het een spannende wedstrijd worden onder aanmoediging van de in grote getale verwachte supporters. De wedstrijd wordt te Groot Kwartier gespeeld en begint om 16.30 uur.

SPORT - RUBRIE[K]

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJDPROGRAMMA.
COMPETITIE 1943.
STADION.

Zondag 23 Mei 1943: A-Klasse — Independiente 1 — Atlanta 1 (Visser)
Zondag 30 Mei 1943: A-Klasse — S.U.B.T. 1 — Jong Curaçac 1 (Brakke)
Zondag 6 Juni 1943: Wedstrijden ten bate van de Curaçaose Athl[etiek] Bond (de 4 bovenste clubs van de ranglijst).
Zondag 13 Juni 1943: geen wedstrijd.
Zondag 20 Juni 1943: A-Klasse: Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Jesurun)
Zondag 27 Juni 1943: A-Klasse: Independiente 1 — S.U.B.T. 1 (Van Rosberg)
Zondag 4 Juli 1943: A-Klasse: Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Oehlers)
Zondag 11 Juli 1943: A-Klasse: Independiente 1 — Transvaal 1 (Koeiman)
Zondag 18 Juli 1943: A-Klasse: Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Brakke)

MUNDO NOBO.

Zondag 23 Mei 1943: Reserve A-klasse — Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Taytelbaum)
Zondag 30 Mei 1943: Reserve A-klasse — Atlanta 2 — Independiente 2 (Rog)
(De wedstrijd J. Holland 2 — Independiente 2 komt hierdoor dus te vervalle[n])
Zondag 13 Juni 1943: Reserve A-klasse — Jong Curaçao 2 — Jong Hollan[d] (Ercol)
Zondag 20 Juni 1943: Reserve A-klasse — S.U.B.T. 2 — Atlanta 2 (Visser)
Zondag 23 Mei 1943: Juniores — S.U.B.T. — Jong Curaçao (Ercol)
Zondag 30 Mei 1943: Juniores — Independiente — S.U.B.T. (Viejou)
Zondag 6 Juni 1943: Juniores — Jong Curaçao — Scherpenheuve[l] (Rog)
Zondag 13 Juni 1943: Juniores — Jong Holland — Independiente (Taytelbaum)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag, 30 Mei 1943: Juniores — Scherpenheuvel — Jong Holland (Van Eerden)
Zondag 13 Juni 1943: Juniores — Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Viejou)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse [om] 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur.

Aan alle verenigingen wordt het verzoek gericht, regelmatig maar b[o]vendien zo tijdig mogelijk, de namen van de spelers op te geven, die mom[en]teel in militaire dienst zijn, opdat het Bondsbestuur de nodige stappen bij [de] autoriteiten kan nemen, teneinde de in aanmerking komende speler-schutt[ers] vrij te kunnen krijgen voor een te spelen competitiewedstrijd. Opgegev[en] dient te worden, de juiste achternaam, voorletter(s), welk kamp (Haba[o], Suffisant of Steenrijk), stamboeknummer.

Wedstrijdformulieren, elftalopgaven, correspondentie enz. enz., voorlopig [te] adresseren aan den Heer J. C. Viejou, Johan van Walbeeckplein 15.

HET BESTUUR.

Kerkberichten.

Week van 23 Mei t/m 29 Mei.
In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Derde Zondag na het Octaaf van Pasen.
Ma.: Overbrenging van het stoffelijk overschot van den Heiligen Vader Dominicus.
Do.: H. Beda, de Eerbiedwaardige, Kerkleraar.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1497

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
18.— Meimaandlof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 18 uur Meimaandoefeningen.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.30 Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
18.— Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.

Biechten: na Rozenhoedje, Zat[er]dag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maa[nd] Predicatie in de Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1067, spree[k]uur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en we[rk]dagen.

Zondag:
5. H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (Ned. en Eng.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7.— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor [de] vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Z[a]terdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Jan[...]
Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 23[...]
spreekuur: 7—9 uur (behalve Zonda[g])

Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
8.30 Hoogmis (P.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (beha[lve] Zaterdag).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis tot [...] uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Penninx O.P., geen tel[efoon], spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zond[ag].

Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Hoog[mis]
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Za[terdag])
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis [...] 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS GEST[ICHT]
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding v[oor] de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. [...]
spreekuren: alle weekdagen van 7.1[5 -] 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Ro[zen]hoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil [zeg]gen, dat preek of gebeden, resp. i[n de] Papiamentse of Nederlandse taal [ge]houden worden.